

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy działających według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw komunikacji miejskiej resortu gospodarki komunalnej.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli osiągnie wynik planowany dla całej działalności na rok 1959.

2. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunek, o którym mowa w ust. 1, oraz celem ustalenia podstawy do obliczania odpisów na fundusz zakładowy koryguje się:

1) straty poszczególnych traktacji deficytowych odpowiednio do procentowego wykonania planu wozokilometrów tych traktacji,

2) sumę ogólną wyniku planowanego — stosownie do zmian powstałych w następstwie korekt, o których mowa w pkt 1.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą miejskich przedsiębiorstw taksówkowych.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie wyniku planowanego dla całej działalności na rok 1959, kwota odpisu zasadniczego ustalonego w myśl § 2 ulega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyniku w granicach do 10% i o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyniku w granicach od 10% do 20%.

§ 4. Jeżeli wynik całej działalności przedsiębiorstwa po dokonaniu korekty zgodnie z § 2 ust. 2 jest lepszy od wyniku planowanego na rok 1959, przedsiębiorstwo dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości:

50% poprawy wyniku — w razie osiągnięcia poprawy wyniku do 15%,

dalszych 30% poprawy wyniku — w razie osiągnięcia poprawy wyniku od 15% do 30% i ponadto

dalszych 10% poprawy wyniku — w razie osiągnięcia poprawy wyniku powyżej 30%

— w porównaniu do wyniku planowanego na 1959 r.

§ 5. Wynik działalności przedsiębiorstwa koryguje się stosownie do przepisów art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”, jeżeli w roku 1959 nastąpi zmiana w stosunku do przyjętych w planie taryf świadczonych usług, urzędowych zmian cen zużywanych środków produkcji i taryf usług, jak również w zakresie wysokości marż, stawek płac, składek na ubezpieczenia społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej oraz zasad i norm amortyzacji.

§ 6. Przy ustalaniu wysokości odpisów na fundusz zakładowy wyłącza się zysk osiągnięty ze sprzedaży wyrobów, robót i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami.

III. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w §§ 2 i 3, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

IV. Przepisy końcowe.

§ 8. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 9. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

146

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych i skupu podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4, 5 i 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze zwane dalej „rozporządzeniem” dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych

i skupu, podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. W przedsiębiorstwach rentownych, nie opłacających podatku obrotowego, odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w razie osiągnięcia w roku 1959 zysku w wysokości równej zyskowi osiągniętemu w roku 1958.

2. W przedsiębiorstwach rentownych opłacających podatek obrotowy odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w razie osiągnięcia w roku 1959 akumulacji w wysokości równej akumulacji uzyskanej w roku 1958. Przez akumulację rozumie się podatek obrotowy powiększony o zysk lub pomniejszony o stratę.

3. W przedsiębiorstwach planowo deficytowych nie opłacających podatku obrotowego odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w razie poniesienia w roku 1959 straty nie przekraczającej straty poniesionej w roku 1958.

4. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1—3, odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959.

§ 3. W przedsiębiorstwach, które w roku 1958 nie osiągnęły planowanego zysku, planowanej akumulacji lub przekroczyły planowaną stratę (po skorygowaniu jej o procent wykonania sprzedaży), do ustalenia odpisu na fundusz zakładowy przyjąć należy odpowiednio: planowany zysk roku 1958, planowaną akumulację roku 1958 lub planowaną stratę roku 1958.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w roku 1958, a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisu § 2 ust. 4 — ulega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. Przedsiębiorstwa, w których plan na rok 1959 zakłada lepsze wyniki od osiągniętych w roku 1958, jeżeli wykonają ten plan, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy według następujących zasad:

- 1) w przedsiębiorstwach rentownych nie opłacających podatku obrotowego na dodatkowy odpis na fundusz zakładowy przeznaczają się:
 - a) 80% sumy osiągniętego w roku 1959 przyrostu zysku w stosunku do zysku wykonanego w roku 1958, pod warunkiem, że przyrost ten został założony w planie na rok 1959,
 - b) 30% sumy zysku ponadplanowego;
- 2) w przedsiębiorstwach opłacających podatek obrotowy na dodatkowy odpis na fundusz zakładowy przeznaczają się:
 - a) 0,7% planowanego osobowego funduszu płac na rok 1959 za każdy 1 procent poprawy akumulacji w porównaniu do akumulacji osiągniętej w roku 1958, jeżeli poprawa ta została założona w planie oraz pod warunkiem, że wynikająca stąd kwota dodatkowego odpisu na fundusz zakładowy nie przekracza 80% kwoty osiągniętego i zawartego w planie przyrostu zysku lub 80% kwoty zmniejszenia straty w stosunku do roku 1958,
 - b) 0,3% planowanego osobowego funduszu płac na rok 1959 za każdy 1 procent przekroczenia planowanej na rok 1959 akumulacji pod warunkiem, iż wynikająca stąd kwota dodatkowego odpisu na fundusz zakładowy nie przekracza 60% kwoty ponadplanowego zysku osiągniętego w roku 1959 lub 60% kwoty, o którą zmniejszono planowaną na rok 1959 stratę;

3) w przedsiębiorstwach planowo deficytowych nie opłacających podatku obrotowego na dodatkowy odpis na fundusz zakładowy przeznaczają się:

- a) 80% kwoty, o którą pomniejszono stratę w stosunku do roku 1958, pod warunkiem, że pomniejszenie to zostało założone w planie przedsiębiorstwa,
- b) 30% kwoty ponadplanowego zmniejszenia straty.

§ 6. Jeżeli przedsiębiorstwa, o których mowa w § 5, nie osiągną w roku 1959 wyniku planowanego na rok 1959, ale jednocześnie uzyskają poprawę wyniku w porównaniu z rokiem 1958 — dokonują odpisów dodatkowych na fundusz zakładowy w wysokości:

- 1) w przedsiębiorstwach rentownych nie opłacających podatku obrotowego — 50% kwoty przyrostu zysku osiągniętego w roku 1959 w porównaniu do zysku osiągniętego w roku 1958,
- 2) w przedsiębiorstwach opłacających podatek obrotowy 0,5% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy 1 procent poprawy akumulacji osiągniętej w roku 1959 w porównaniu z akumulacją osiągniętą w roku 1958, pod warunkiem, iż wynikająca stąd kwota dodatkowego odpisu na fundusz zakładowy nie przekracza 80% kwoty osiągniętego w roku 1959 przyrostu zysku lub 80% kwoty zmniejszenia straty w stosunku do roku 1958,
- 3) w przedsiębiorstwach planowo deficytowych nie opłacających podatku obrotowego — 50% kwoty, o którą zmniejszono stratę poniesioną w roku 1959 w porównaniu do straty poniesionej w roku 1958.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji, jak również takie, w których plan na rok 1959 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do roku 1958, uzyskują prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1959.

2. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się odpowiednio na zasadach określonych w §§ 2 i 4.

3. Odpis dodatkowy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach wymienionych w ust. 1 — wynosi:

- 1) w przedsiębiorstwach rentownych nie opłacających podatku obrotowego:
 - a) 60% sumy ponadplanowego zysku, jeżeli kwota tego ponadplanowego zysku nie przekracza 5% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959,
 - b) 35% sumy pozostałego zysku ponadplanowego,
- 2) w przedsiębiorstwach opłacających podatek obrotowy:
 - a) 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy 1 procent przekroczenia planu akumulacji na rok 1959 w granicach do 10% przekroczenia planu,
 - b) 0,3% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy dalszy procent przekroczenia planu akumulacji powyżej 10%.

Wysokość odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w tej grupie przedsiębiorstw nie może przekroczyć 80% sumy ponadplanowego zysku, osiągniętego w roku 1959, lub 80% sumy, o którą zmniejszono planowaną na rok 1959 stratę.

3) w przedsiębiorstwach planowo deficytowych nie opłacających podatku obrotowego:

- a) 60% sumy, o którą zmniejszono planowaną na rok 1959 stratę, jeżeli kwota ponadplanowego zmniejszenia tej straty nie przekracza 5% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959,
- b) 35% sumy pozostałego ponadplanowego zmniejszenia straty.

§ 8. Minister Przemysłu Lekkiego może w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalania odpisów na fundusz zakładowy, określone w § 7, na przedsiębiorstwa inne niż wymienione w § 7 ust. 1.

§ 9. 1. Minister Przemysłu Lekkiego może w uzasadnionych przypadkach zezwolić na przyjęcie jako podstawy do tworzenia odpisów na fundusz zakładowy sumy planów operatywnych zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną.

2. Minister Przemysłu Lekkiego ustali tryb zatwierdzania planów operatywnych w tych przedsiębiorstwach, w których podstawą tworzenia odpisów na fundusz zakładowy będzie suma planów operatywnych.

3. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, stosuje się zasady obliczania funduszu zakładowego określone w § 7.

§ 10. Minister Przemysłu Lekkiego może zróżnicować dla poszczególnych przedsiębiorstw wysokość stawek odpisów dodatkowych na fundusz zakładowy, pod warunkiem utrzymania w resorcie przeciętnych stawek określonych w §§ 5, 6 i 7.

§ 11. Minister Przemysłu Lekkiego upoważniony jest do zwiększenia funduszu zakładowego przedsiębiorstw o kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu płac planowanego dla resortu na rok 1959 na podstawie oceny osiągnięć ekonomicznych przedsiębiorstw w roku 1959.

§ 12. Minister Przemysłu Lekkiego upoważniony jest do ustalenia zasad doprowadzenia do porównywalności wyników i planów lat 1958 i 1959 zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 13. Minister Przemysłu Lekkiego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku bądź części zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 14. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 15. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 14, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków, określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo może uzyskać zgodę na dokonywanie wydatków na nagrody zgodnie z ust. 1 po upływie I półrocza i 3 kwartałów. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach roku 1959, wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 17. 1. Wyłącza się spod działania przepisów ustawy jednostki podległe Centrali Surowców Włókienniczych i Skórzanych.

2. Jednostkom określonym w ust. 1 oraz przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 15 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub sumy, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

3. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 2, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo spełniło następujące warunki:

- 1) wykonało operatywne zadania w zakresie produkcji bądź skupu,
- 2) wywiązało się terminowo ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wykazało prawidłową gospodarkę magazynową i finansową.

V. Przepisy końcowe.

§ 18. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Przemysłu Lekkiego zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustalić w terminie do dnia 30 kwietnia 1959 r. dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, jeżeli będzie to niezbędne dla skuteczniejszego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 19. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 20. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Lekkiego przepisy niniejszego rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych, jeżeli ich urządzenia księgowo pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 21. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Lekkiego wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego, oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urządzenia księgowo pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 22. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz